

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Διευθυνόμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν οὐγγραμμα, ἀληθεὶς παρασχὼν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίαν καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἀρίστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΔΙ' ΕΝ ΕΤΟΣ
Ἐσωτερικοῦ δραχ. 7.—Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 8
Δι' συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1ην ἐκάστου μηνὸς
καὶ εἶνε προπληρωτέαι δι' ἓν ἔτος.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ

Ἐν Ἑλλάδι λεπ. 15.—Ἐν τῷ Ἐξωτ. φρ. χρ. 0,15

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἐν Ἀθήναις

Ὁδὸς Αἰόλου, 117, ἐναντι Χρυσοσπηλαιώσεως

Περίοδος Β'—Τόμ. 6^{ος}.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Νοεμβρίου 1899

Ἔτος 21^{ον}.—Ἀριθ. 49

ΑΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΙ ΤΟΥ ΡΟΓΗΡΟΥ

(Συνέχεια· ἴδε σελ. 388)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΒ'.

ΟΠΟΥ Ο ΚΥΡΙΟΣ ΜΠΡΟΥΝ ΑΝΤΑΛΛΑΣΣΕΙ
ΤΗΝ ΔΙΚΑΝΙΚΗΝ ΤΗΒΕΝΝΟΝ ΠΡΟΣ
ΤΟ ΣΙΦΟΣ, ΑΛΛΑ ΧΩΡΙΣ
ΜΕΓΑΛΟΝ ΚΕΡΑΟΣ.

Οἱ δύο πανοῦργοι ἐξεδιώχθησαν ἀπὸ τῆς Ταρραγόνας κακοὶ κακῶς.

Μετὰ οὖλους τοὺς πόνους, τοὺς ὁποίους ἐβόησαν ἀκόμη εἰς ὅλον τὼν τὸ σῶμα ἀπὸ τὰ κτυπήματα τῶν Γάλλων, ἤρπασαν, κατὰ τὴν συνήθειάν των, νὰ φιλονικιοῦν καὶ νὰ μέμφονται ἀλλήλους ἐπὶ τὴν οἰκτρὰν ἀποτυχίαν τοῦ τελευταίου τολμηροῦ ἐγχειρήματος.

Πρῶτος ὁ Μπρόουν ἀνέκτισε τὴν ψευδαῖαν του, καὶ ἀνεγνώρισεν τὰ αἰετῖδες καὶ αἱ ἀντεγκλήσεις ἦσαν περιτταὶ καὶ ἀνωφελεῖς. Ἄν ἤθελαν νὰ ἱκανοποιηθῶν, ἔπρεπε νὰ σκεφθοῦν καὶ νὰ καταστρώσουν νέον σχέδιον ἐπιχειρήσεως. Ὁ Ἀγγλος ἐπέκρινε πολὺ ὁ Ρενὼ ἐξ ἄλλου ἐσομένη χίλια σχέδια, τὰ μὲν ἀσφαλτέστερα τῶν δέ, καὶ ἐπὶ τέλους δὲν κατέληξαν εἰς τίποτε. Κατὰ μακρὰν συζήτησιν, ἔλαβον τὴν μεγάλην ἀπόφασιν νὰ ἐπιχειρήσῃσαν ἀποκινδυνεύουσιν πλέον καὶ ἀπολισθοῦν μὲ ὑπομονήν, ἀπομένοντες εὐνοϊκὴν εὐκαιρίαν. Ὁ Μπρόουν ὅμως ἀπεφάσισαν παρακολουθοῦν μακρόθεν τὰς κινήσεις τῆς ἐν τῇ πόλει φρουρᾶς, καὶ νὰ μανθάνουν πάντοτε τὰ κινήματα τοῦ ἐχθροῦ των, καὶ τῶν φίλων τοῦ ὁποίου ἐκείνους εἰς τὴν Ταρραγόναν.

Μετὰ τινὰ καιρὸν ἐντελοῦς ἐπιδείξετο, ὁ Μπρόουν, ὁ ὁποῖος ἦν ἀκριβῶς νάνυπομονῇ, ὅτι παρὰ τῶν κατασκοπῶν, ὅτι ὁ στρατάρχης Συσσέ ἐπὶ τὴν νύκτα ἐκστράτευσε τὴν Ταρραγόναν καὶ νὰ ἐκστρατεύσῃ. Ἀποτυχῶς, οἱ κατάσκοποι ἦσαν εἰς θέσιν νὰ εἶπουν

εὐθὺς ἀμέσως εἰς τὸν Ἀγγλον ποῦ θὰ διηυθύνετο ὁ γαλλικὸς στρατός, καὶ εὐρίσκετο διὰ τοῦτο εἰς ἀμυχανίαν, ὅταν παρὰ τῶν Ἰσπανῶν προσηκόπων ἐμαθεν, ὅτι ὁ Συσσέ ἐβόδιζε κατὰ τῆς Βαλεντίας.

Ὁ πρῶτον δικηγόρος δὲν ἔχασεν οὔτε στιγμήν καὶ ἔσπευσεν εἰς ἀντάμωσιν τοῦ στρατηγοῦ Μπλάκ, ἀρχηγοῦ τῶν ἀγγλο-ισπανικῶν στρατευμάτων, τὸν ὁποῖον ἐπληροφόρησε περὶ τῆς πορείας καὶ τοῦ σχεδίου τοῦ στρατάρχου Συσσέ.

Αἱ πληροφορίες ἦσαν ἀκριβεῖς. Οἱ Γάλλοι ἤθελον νὰ καταλάβουν τὴν Βαλεντίαν καὶ ἐπύρηνοντο κατ' αὐτῆς ἐσπευσμένως. Ὁ στρατηγὸς Μπλάκ ἔκρινε, ὅτι ἡμῶς διὰ νὰ προλάβῃ τὴν κίνησιν, ἀλλὰ μὲθ' ὅλας τὰς προσπάθειάς, ὁ γαλλικὸς στρατός εἶχε προχω-

ρήσῃ ἀκωλύτως καὶ ἐβόδιζεν ἐμπρός.

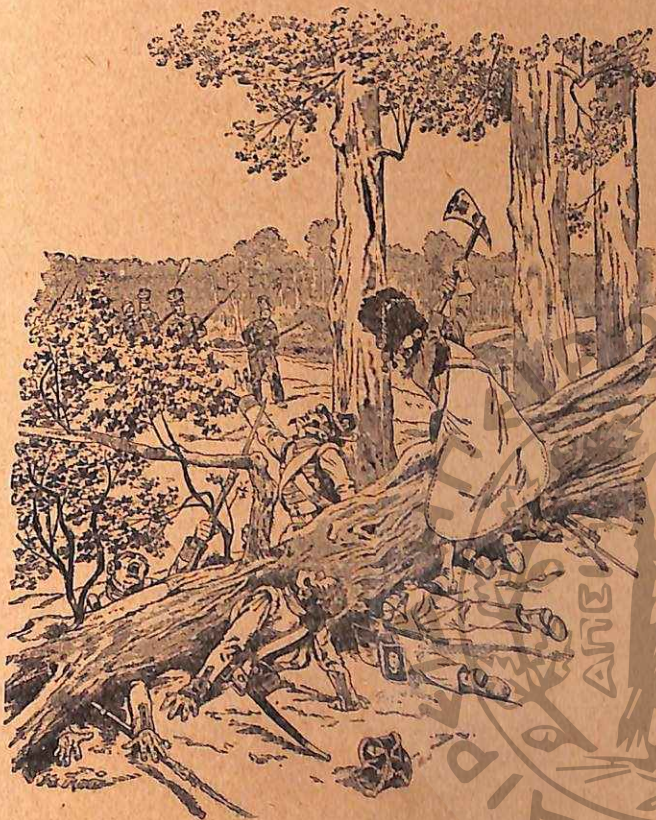
Κατὰ τὴν πορείαν, ὁ Νοαρμὼν εὐρίσκετο μακρὰν τοῦ Ρογήρου, τὸν ὁποῖον εἶχεν ἐμπιστευθῇ εἰς τοὺς φίλους τοῦ Παπαρίκων καὶ Λαδουρέκων.

Μετὰ τινὰ ἀσημάντους περιπετείας, ὁ στρατὸς ἔφθασε παρὰ τὸ Σάγουντον, καὶ ἤδη πανταχόθεν οἱ ἀνιχνευταὶ ἀνήγγελλον τὴν ἐμφάνισιν τοῦ ἐχθροῦ. Οἱ ἄγγλοι, μὴ δυνηθέντες νὰ ἀνακόψουν τὴν προέλασιν τῶν γάλλων, ἐξήτουν νὰ συνάψουν μάχην καὶ νὰ ἐμποδίσουν τὴν κατάληψιν τοῦ Σαγούντου.

Ὁ στρατάρχης Συσσέ, γνωρίζων καλῶς, ὅτι ἡ κατάληψις τῆς πόλεως ταύτης ἦτο ἀπαραίτητος διὰ τὴν πολιορκίαν τῆς Βαλεντίας, ἐπέσπευσε τὴν πορείαν εἰς μᾶλλον, καὶ τὴν 5 Ὀκτωβρίου, ἐστάθη πρὸ τῶν τειχῶν. Ἡ πολιορκία ἤρχισεν. Ἐν τῷ μεταξὺ οἱ ἀγγλοισπανοὶ συν-εκεντρώθησαν, συνησπίσθησαν, καὶ ἀπεφάσισαν νὰ ἐλευθερώσουν τὸ Σάγουντον διὰ πάσης θυσίας. Μάχαι πεισματώδεις συνήρθησαν. Εἰς μίαν ἐκ τῶν πρώτων, τὴν 25 Ὀκτωβρίου, οἱ ἐχθροὶ, ἐπωφεληθέντες τοῦ πανικοῦ τὸν ὁποῖον ἐνέσπειρεν ἡ αἰφνιδια τῶν ἐπιδρομῶν, ἐξεδίωξαν τοὺς Γάλλους ἀπὸ τὸ παρὰ τὴν πόλιν χωρίον Πύξελον, καὶ τὸν κατέλαβον.

Κατὰ τὴν ἀνάκτισιν τοῦ χωρίου τούτου ὑπὸ τῶν Γάλλων, θαύματα ἀνδρείας ἐπέτελεσαν ὁ Λουδοβίκος Νοαρμὼν. Κατὰ τὴν κρίσιμωτέραν στιγμήν τῆς μάχης, βλέπων τοὺς στρατιώτας τοῦ διατάζοντας καὶ δειλιῶντας, ἐσφενδόνισε τὸ ὠρελόγιόν του καὶ τὸ βαλάντιόν του ἐν τῷ μεσῷ τῶν ἐχθρῶν, καὶ ἐφώναξε:

— Αὐτὰ εἶνε διὰ τὸν πρῶτον, ὁ ὁποῖος θὰ εἰσελθῇ εἰς τὸ χωρίον. Λοιπὸν, ἐμπρός! Ποῖος ἀπὸ σᾶς θὰ

«Γιγαντιαία δρυς καταπίπτει μετὰ πταίγην.» (Σελ. 394, στήλ. γ'.)

υπάγη νὰ πάρη ἀπὸ ἐκεῖ τὸ ρολόγι μου καὶ τὸ πουγγί μου ;

Καὶ ἐπειδὴ οἱ στρατιῶται ἐδίσταζαν ἀκόμη :

— Δοιπὸν καλὰ, εἶπε· πηγαίνω μόνος μου !

Καὶ ἐξεκίνησε μόνος του. Ἀλλὰ τὸ ἡρώϊκόν του παράδειγμα ἠλέκτρισε τοὺς στρατιώτας, οἱ ὅποιοι τὸν ἠκολούθησαν μετ' ἐνθουσιασμοῦ. Οἱ ἐχθροὶ ἐξεδιώχθησαν, καὶ τὸ Πύζολον κατελήφθη πάλιν ὑπὸ τῶν Γάλλων.

Ἀλλὰ καὶ οἱ Πεζοναῦται τῆς Φρουρᾶς ἔλαβον ἐνεργὸν μέρος εἰς τὴν μάχην.

Κατέχοντες τὸ ἀριστερὸν κέρασ, ἔκαμαν μίαν περιστροφὴν καὶ ἐφθασαν εἰς τὸ ὀπισθεν μέρος τοῦ χωρίου, ὅθεν ὑπεστήριξαν τὴν ἐνέργειαν τοῦ πεζικοῦ, ὑπερασπίσαντες αὐτὸ κατὰ προσβολῆς ἐκ τοῦ πλαγίου.

Ἡ μάχη εἶχε τελειώσῃ, ἀλλ' ὄχι καὶ ἡ καταδίωξις τῶν φυγάδων.

Ὅλα σχεδὸν τὰ γαλλικὰ συντάγματα εἶχον ἀνασχηματισθῇ ἐπὶ τοῦ πεδίου καὶ ἐγκατασταθῇ ἐπὶ τῶν θέσεων, τὰς ὁποίας κατέχον τῶς οἱ ἐχθροί. Μερικὰ εἶχον ἀποσπασθῇ, διὰ νὰ ἀνακόψουν τὴν ὑποχώρησιν τοῦ στρατηγοῦ Μπλάκ καὶ νὰ ἐπωφεληθοῦν τῆς νίκης, συλλαμβάνοντα ὅσα τὸ δυνατόν περισσοτέρους αἰχμαλώτους καὶ πολυμορδία.

Οἱ Πεζοναῦται, διεσπαρμένοι κατὰ τὴν μάχην, εἶχον ἤδη συναθροισθῇ περίεξ ἑνὸς τῶν ἀξιωματικῶν τῶν, καὶ ἀνέμενον διαταγὰς, παρὰ τὴν εἰσοδὸν ἀτραποῦ, τὴν ὁποίαν περιέβαλλεν ἑκατέρωθεν διπλῇ σειρὰ δένδρων μεγάλων. Ὅσον περίπου πενήνκοντα ἄνδρες.

Ἐξαίφνης καταρθάνει ἱππεὺς δρομαῖος, καθιδρῶς, κατασκονισμένος, φέρων τὴν στολὴν τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ ἐπιτελείου.

Πλησιάζας τὸν ἀξιωματικὸν τῶν Πεζοναυτῶν ἐσταμάτησε, καὶ χαιρετίσας, τῷ εἶπε :

— Κύριε, ἔχω ἀνάγκην τεσσάρων ἢ πέντε ἀνδρῶν διὰ μίαν ἀνίχνευσιν πρὸς αὐτὸ τὸ μέρος, ὁποῦ πολλοὶ πιθανὸν νὰ εὐρίσκηται ἀκόμη ἰσχυρὸν ἰσπανικὸν ἀποσπασμα.

— Πολὺ καλὰ, εἶπεν ὁ ἀξιωματικὸς καὶ στραφεὶς πρὸς τοὺς Πεζοναύτας, ἠρώτησε : — Ποῖοι ἀπὸ σᾶς ἔχουν τὸ θάρρος νὰ ὑπάγουν ;

Περὶ τοὺς δεκαπέντε Πεζοναῦται ἐπροχώρησαν ἀμέσως.

— Ἐκλέξατε ! εἶπεν ὁ ἀξιωματικὸς, στραφεὶς πρὸς τὸν ἱππέα.

Οὕτως ὑπέδειξε πέντε, μεταξὺ τῶν ὁποίων τὸν Ρογήρον, τὸν Παπαφίγκον καὶ τὸν Λαδουρέκον.

— Ἀκολουθήσατέ με ! διέταξε.

Καὶ χαιρετίσας, ἀπῆλθε ταχὺς πρὸς τὴν ἀτραπὸν.

Οἱ Πεζοναῦται τὸν ἠκολούθουν, χω-

ρὶς νὰ λέγουν λέξιν. Ἐν τούτοις ὁ ἀξιωματικὸς ἐπετάχυνε τὴν πορείαν του τόνον, ὥστε οἱ πέντε ἄνδρες ἐδυσκολεύοντο πολὺ νὰ τον ἀκολουθοῦν παρὰ πόδα.

— Πολὺ παράξενη ἀνίχνευσις αὐτή, ἐφίθυσεν ὁ Ρογήρος.

— Σάπα κ' ἔννοια σου, ὁ καπετάνιος ξέρει ! ἀπήντησεν ὁ Παπαφίγκος.

— Φθάνει νὰ μὴ πάθουμε καμμιὰ, εἶπεν ὁ μικρὸς.

Ὅπως δὲ κανεὶς δὲν ἐδίστασε, καὶ οἱ πέντε ἄνδρες ἐξηκολούθησαν τὸν ταχὺν καὶ ἐπίπονον δρόμον των.

Ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ὁ ἀρχηγὸς τῶν ἐσταμάτα, ὠρθοῦτο ἐπὶ τῶν ἀναβολέων, καὶ ἐπεσκόπει τὸν ὀρίζοντα.

Ἐξαρῶν ἀφῆκε κραυγὴν χαρᾶς, καὶ κενήσας τὸν ἵππον του, ἐπροχώρησε καὶ ἐθάθη εἰς μίαν καμπὴν τῆς ἀτραποῦ.

Ἐπληκτοί, οἱ Πεζοναῦται ἐπετάχυναν τὸ βῆμα, ἀλλὰ μόλις ἐπροχώρησαν ὀλίγον, ἤκουσαν πυροβολισμοὺς καὶ εὐρέθησαν περικυκλωμένοι ὑπὸ Ἀγγλῶν γρεναδιέρων.

Χωρὶς νὰ τὰ χάσουν ἀπὸ τὸ ἀπρόοπτον τῆς ἐπιθέσεως, οἱ Πεζοναῦται ἐτέθησαν ἀμέσως εἰς ἀμυναν, καὶ ἡτοιμάσθησαν νὰ πωλήσουν τὴν ζωὴν των ἀκριβὰ.

Δυστυχῶς ὁ δρόμος ἦτο στενὸς καὶ οἱ ἐχθροὶ εἶχον τὴν ὑπεροχὴν τοῦ ἀριθμοῦ.

Μολοντοῦτο ἡ ἀντίστασις ὑπῆρξε γενναία. Οἱ ἐχθροὶ ἐφραττον τὴν διόδον, καὶ μανιώδεις μάχῃ συνήρθη ἐκ τοῦ συσταδίου, διὰ τῆς λόγῃ.

— Μὲ λ α σ κ ὅ τ ε ς ! ἐφώναξε τότε ὁ Παπαφίγκος.

— Ἀπάνω τους ! Κουράγιο ! ἐφώναξεν ὁ Λαδουρέκος.

Καὶ οἱ Πεζοναῦται, ἐφορμῶντες ὡς δαίμονες, ἐπολυπλασιάζοντο, κτυπῶντες δεξιὰ καὶ ἀριστερᾷ, καὶ διὰ τῆς φοβερᾶς αὐτῆς εὐκινήσεως ἐφαίνοντο δεκάκις πολυαριθμότεροι, ἅφ' ὅ,τι ἦσαν πράγματι.

Ἐξαρῶν ὁ Ρογήρος εἶδε τὸν δῆθεν ἀξιωματικὸν τοῦ ἐπιτελείου, πεζόν, παρὰ τὸ πλεῖστον τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν γρεναδιέρων.

— Ἐπείσαμεν εἰς παγίδα ! ἀνέκραξεν ὁ ἀξιωματικὸς ἦτο ἐχθρὸς μετρημισμένος !

Πραγματικῶς, ὁ ἄθλιος, ὁ ὁποῖος εἶχεν ἐλκύσῃ εἰς τὴν ἐνέδραν ταύτην τὸν Ρογήρον καὶ τοὺς φίλους του, δὲν ἦτο ἄλλος εἰμὴ ὁ Μπρόουν. Ἐπωφελεῖτο τῆς σπανίας εὐκαιρίας, τὴν ὁποίαν τῷ παρεῖχεν ἡ ἐκστρατεία, καὶ ἐξετέλει νέον μυστὸν καὶ καταχθόνιον σχέδιον.

Ἐκμανεῖς, λυσσῶντες, οἱ πεζοναῦται ἐφόρμουν μετὰ τὴν ἐλπίδα νὰ φθάσουν μετὰ τοῦ κακούργου καὶ νὰ τον τιμωρήσουν ὅπως τῷ ἤξιζεν. Ἀλλ' ἡ ἐλπίς αὐτῇ ἐφαίνετο μᾶλλον χιμαϊρικὴ. Οἱ γρεναδιεῖς δὲν ἐνίκησαν εὐκολα, καὶ ἡ ἀνδρεία τῶν Γάλλων ἐξεμνηστέοντο πρὸ

τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐχθρῶν, ὅταν ἐξαρῶν ἀντηχῇ μία κραυγὴ :

— Φυλαχθῆτε !

Ταυτοχρόνως μία γιγαντιαία δρῶς καταπίπτει μετὰ πατάγου ἐν τῷ μέσῳ τοῦ δρόμου, καὶ συντρίβει ὑπὸ τὸ βάρος τῆς ἀρκετοῦς Ἀγγλούς.

Ἀμέσως, ἄνθρωπός τις ὠπλισμένος μετὰ πέλεκυν, ἐπιπίπτει κατὰ τῶν ἐπιζώντων καὶ σχίζει τὰς κεφαλὰς δύο τριῶν ἐξ αὐτῶν.

— Ὁ Βιλλαμπούας ! ἀνακράζει ὁ Ρογήρος.

Χωρὶς νὰ στραφῇ, ὁ σκαπανεύς, — διότι ἦτο πράγματι ὁ πελαγίος μας φίλος, — ἀπαντᾷ :

— Ὅλος καὶ ὅλος !

Πανικὸς κατέλαβε τοὺς γρεναδιέρους, καὶ ἐτράπησαν εἰς ἀτακτον φυγὴν, ἐν ᾧ οἱ Πεζοναῦται, ἀναθαρρήσαντες ἐκ τῆς ἀπρόοπτου ἐπικουρίας, ὤρμησαν πρὸς καταδίωξιν των.

Ὁ Ρογήρος, ἀκολουθούμενος ὑπὸ τοῦ πιστοῦ Παπαφίγκου, κατέδιωκε τώρα τὸν ψευδο-ἀξιωματικὸν καὶ κατέβαλλεν ὅλας του τὰς δυνάμεις διὰ νὰ τον φθάσει.

(Ἐπεται συνέχεια) ΚΙΜΑΝ ΑΛΚΙΑΝΕ
Κατὰ τὸ γαλλικὸν τοῦ Jacques Lemaire

ΤΟ ΠΡΩΤΟΤΑΞΕΙΔΟ

[Ἀ λ λ η γ ο ρ ι α.]

Καϊκάκι πρωτοτάξειδο

Ἀρμένιζε ὅλο πρῖμα

Πετώντας εἰς τὸ κύμα.

Μὰ ὁ καιρὸς τὰ χάλασε,

Ἡ θάλασσα ἀγριεῖ

Καὶ νὰ το φάη γυρεύει.

Οἱ νέοι ἄρμοι του τρίζουνε,

Λυγάνε τὰ κατάρτια

Οἱ ἀνέμοι εἰς τὰ ἐάρτια

Χυμάνε καὶ δαγκάνουνε

Τὰ ἐδίπλα ἄρμενά του,

Γιὰ νὰ τὰ ρίξουν κάτω.

Μὰ τὸ καϊκάκι ἐχάλευε

Τῆς θάλασσας τὰ βάθη,

Χωρὶς κακὸ νὰ πάθῃ.

Καὶ πάλι ἐκαβαλίσκει

Τὰ κύματα ἀφρισμένα,

Πετώντας ὀλοένα.

Τοῦ κάκου ἡ μαύρη θάλασσα

Λυσομανάει, θυμώνει...

Δοῦλεῦε τὸ τιμόνι.

Τοῦ κάκου ρίχνει ἀπάνω του

Ἀκράτητον ἀγέρα...

Δὲ σπάει ἡ λαγοῦδ' ἐρα,

Καὶ τ' ἀγριεμμένα κύματα

Κατάπρυμα τὰ φέρνει

Καὶ φεύγει... μιλία πέρνει...

Ὡς ποῦ τὸ πρωτοτάξειδο

Νικᾷ, καὶ νὰ το, φθάνει

Στὸ ποθητὸ λιμάνι !

Ι. Γ. ΓΙΑΝΝΟΥΚΟΣ

ΟΙ ΧΡΥΣΟΘΗΡΑΙ ΤΗΣ ΑΦΡΙΚΗΣ

[ΜΥΘΙΟΛΟΓΙΑ ὑπὸ ANDRÉ LAURIE]

(Συνέχεια· ἴδε σελ. 385)

— Ὁ Γολιάθ ! ἀνέκραξεν ἡ Κοραλία· ὁ Γολιάθ ποῦ τον ἐκλαίγαμε γιὰ πεθαμένο ! ποῦ τον εἶχαμε ἀφίσχῃ τόσῳ μακρῷ... Μὰ δὲν μου εἶπες, Λεγκέν, πῶς κατῶρθωσεν νὰ σὰς εὕρῃ ; μετ' ἐπὶ τὸ θάμα ἐθεραπεύθη ;

— Ποῖός το ξέρει, κυρία Κοραλία ! Μῆπως μὰς τὰ εἶπεν ὁ Γολιάθ ; Ἀληθινὰ, μόνο ὁ λόγος τοῦ λείπει, κατὰ τῶς λέει καὶ ἡ Μαργαρόνα.

— Ἀλλὰ πῶς, πῶς ἠμπόρεσε νὰ ἔλθῃ ἐδῶ κατ' εὐθείαν ; ἐπανελάμβανεν ἡ Κοραλία, ἡ ὁποία δὲν ἔπαυε νὰ θυμίζει τὴν νοσηροσύνην τοῦ φίλου της.

— Νὰ λέμε καὶ τὴν ἀλήθειαν, ἐμεῖς τοῦ το εἶπαμε· «νὰ μὰς πᾶς ἑστὴν Κοραλία» καὶ νὰ τος, μὰς ἐφῆρε. «Ὅλο καὶ μετ' ἐμὴν ἐστὴν, ξέρεις τὰ, τὰ ζῶντα ἔχουν δυνατὴ ὁσφρησιν»· εἶδα σκυλιὰ τοῦ κυνηγιοῦ, ποῦ ἐφθάνε νὰ τοὺς πῆς ἕνα λόγο, γιὰ νὰ χαλάσῃ τὸν κότμο ὡς ποῦ νὰ βροῦν τὸν ἀνθρωπό σου.

— Αὐτὸ εἶπε, εἶπε τότε ὁ ἰατρός· ὁ Γολιάθ ἠκολούθησε, ὅπως καὶ εἶπε, τὸ παρρησιόλογον τοῦ Ζαμπέζου· ὕστερα ἐπέστρεψε τὸν ποταμὸ ἀπὸ τὸ ἴδιον μέρος, ἐφθασεν ἑστὸ δάσος, καὶ ἀπὸ ἐκεῖ πλέων, τὸ παραμικρὸν τεκμήριον, ποῦ του ἐφῆρεν ὁ ἀέρας ἑστὴ μύτην, ἤρκεσε νὰ τον ἐξηγήσῃ ὡς ἐδῶ, καὶ νὰ σὰς εὕρῃ.

— Ναί· εἶπεν ἡ Μαργαρόνα· ὅταν ἐπενοῦσαμεν κοντὰ ἀπὸ τὰ μεγάλα ἐκείνα δένδρα, ὁ Γολιάθ ἔξαρῶν ἐσταμάτησε, σήκωσε τὴν προβοσκίδα του καὶ ἀρχίζε νὰ μυρίζεται δεξιὰ καὶ ἀριστερᾷ. Ἀμέσως θέλησε νὰ ἐμβῇ ἑστὸ δάσος. Ἐγὼ ἤθελα νὰ πᾶμε ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος· ἀλλὰ ποῦ νὰ μ' ἀκούσῃ ὁ Γολιάθ ! Καὶ ὁ Λεγκέν μου ἔλεγε : «Ἀφῆσέ τον· αὐτὸς ξέρει καλλίτερα ἀπὸ μᾶς.»

— Σὲ λίγο, ἐξηκολούθησεν ὁ Λεγκέν, σταματᾷ μυρίζεται, βγάνει μιὰ χαρούμενη φωνή, καὶ το βάζει ἑστὸν τρελὸς. Ὑστερ' ἀπὸ πολλὴν ὥρα ἀκούσαμε τὸ τραγοῦδι τῆς κυρίας Κοραλίας...

— Ἀ ! τί στιγμήν ποῦ ἦταν ἐκείνη γιὰ μᾶς ! ἀνέκραξεν ἡ ἀγαθὴ Μαργαρόνα. Σὲ ὅλην μου τὴν ζωὴν δὲν θά τὴν ξεχάσω, παιδάκια μου ! »

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑ'.

ΠΟΛΕΜΟΣ ΚΑΙ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΙΣ.—Η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΣΥΝΕΝΟΥΤΑΙ.—ΟΠΟΙΑ ΕΥΤΥΧΙΑ !

Ἐκολούθησε τότε περίοδος εἰρήνης καὶ ἐργασίας, βελτιώσεων παντὸς εἶδους, καλλιεργείας, προόδου, — ὁ αἰὼν τοῦ Περγλέους διὰ τὴν μικρὰν χώραν τῶν Ματαβέλων.

Οἱ Χονδροκέφαλοι, ἂν καὶ ἐν κατωτάτῃ βαθμίδι πολιτισμοῦ εὐρισκόμενοι,

εἶχον ὁμῶς ἰσχυρὸν τὸν πόθον τῆς βελτιώσεως, ἤρκεσε δὲ τὸ παράδειγμα διὰ νὰ κινήσῃ ἐν αὐτοῖς τὸ προτέρημα τοῦτο, νὰ κινήσῃ ἐν αὐτοῖς τὸ προτέρημα τοῦτο, καὶ νὰ τὰ στολίσῃ μετ' ἀνθῶν καὶ μετ' φύλλων. Τὰ ἐδίδαξε πολλὰ παιγνίδια, εἰς τὰ ὁποῖα ἐλάμβανον μέρος καὶ κοράσια μετὰ γαλήτερον. Οὕτως ἡ Κοραλία εὐρίσκειτο πάντοτε περιστοιχισμένη ἀπὸ ὅλα τὰ παιδιά τῆς φυλῆς, τὰ ὁποῖα ἔτρεφον πρὸς αὐτὴν ἀληθὴ λατρείαν. Αἱ μικρότερες ἠκολούθουν φυσικὰ τὰ τέκνα των, καὶ ἅφ' οὐ ἀπέκτινσε καὶ τούτων τὴν ἐμπιστοσύνην, ἡ Κοραλία τὰς προσεκάλεσε νὰ ἐρχοῦντο εἰς τὴν οἰκίαν της καὶ νὰ βλέπουν τῶς ἔκ α μ ν α ν τὸ νοικοκυρεῖτο αὐτῇ, ἡ Μαργαρόνα καὶ ἡ Λίνα. Μετ' ὀλίγον, καὶ πρῶτ' εἰς τὴν οἰκίαν τῶν λευκῶν, ἐσχηματίσθη οὕτως εἰπεῖν μίαν τάξιν, ἀποτελουμένη ἀπὸ γυναικῶν καὶ νεανίδων τοῦ χωρίου, αἱ ὁποῖαι ἤρχοντο διὰ νὰ τὰς βλέπουν ἐργαζομένας, καὶ νὰ τὰς μιμῶνται κατόπι πιστῶς καὶ κάπως πιθηκοειδῶς. Ἐξαρῶν ἡ Μαργαρόνα εἶχε κατασκευάσῃ ἐν μικρὸν σάρωθρον ἀπὸ πετραίας ἀμέσως ὅλας κατασκευάσαν ἐν παρόμοιον μετὰ τὴν διαφοράν μόνον, ὅτι ἀφ' οὐ ἐξεσκόνιζαν δι' αὐτοῦ τὰ πράγματά των, ἐπειτα τὸ ἐκάρρωναν... εἰς τὰ μαλλιά των ! Ὅλοι ἠθέλησαν νὰ ἐνδύθωντο ὅπως ἡ Κοραλία, καὶ ἡ νεανὶς ἐπέστη, ὅτι ἂν οἱ πλεῖστοι τῶν ἰθαγενῶν ἦσαν σχεδὸν γυμνοί, τοῦτο δὲν τοὺς ἤρεσκε διόλου, καὶ θὰ ἐπρωτίμων πολὺ νὰ ἦσαν ἐνδεδυμένοι.

Μετὰ τὴν καινοτομίαν τῆς θύρας, αἱ ἄλλαι εἰσῆλθον ἀνεμὸν μεγάλου κόπου, καὶ οἱ Χονδροκέφαλοι ἤρχοντο βαθυπρόσθον νὰ διακρίνεται ἀνθρωπινώτερα. Εἰς τὰς καλὸν ἡνιοχίσθησαν παράθουρα, ὁ δὲ ἡλῖος, εἰσελθὼν ἐλευθερὸς, ἐφώτισε καὶ κατέδειξε πολλὰς ἀσχημίας, αἱ ὁποῖαι ἐπρεπε νὰ ἐκλείψουν. Τώρα πλεόν ἡ τάξις καὶ ἡ καθαριότης ἐπεβάλλετο, καὶ ἡ ἀγαθὴ Μαργαρόνα ἔσχε τὴν εὐκαιρίαν νὰ διδάξῃ τὴν ἀληθὴ χρῆσιν τοῦ σαρώθρου. Ἐπειτα, εἰς καθὲ καλὸν κατεσκευάσθη ὁ ἀπαραίτητος νεροχύτης ἡ κλίνη διεσκευάσθη καθαρά εἰς μίαν γωνίαν τὰ κτήνη ἀπεμονώθησαν εἰς διαμερίσματα χωριστὰ· ἐστία μετὰ καπνοδόχου διεδέχθη τὸ πρωτογενὲς πύραυλον, καὶ εἰσῆλθον τὰ στοιχειώδη μαγειρικά σκεύη.

Ἡ πατρικὴ κυβέρνησις τοῦ κ. Μασσαί δὲν ἠρέσθη εἰς ταῦτα. Ταῦτα φανταστικά ἐπολυπλασιάζοντο, καὶ μετ' ὀλίγον οἱ πλεῖστοι τῶν Ματαβέλων ἀπέκτινσαν ἐνδύματα. Νέα βιομηχανικὰ ἰδρύματα ἐπρόβαλλον πανταχόθεν. Ἡ κοίτης προσέλαβεν ὅψιν κυψέλης ἐργατικῶν μελισσῶν. Ὁ ἰατρός Λωμόνδος, εἰς καθὲ του διήγησιν, εἰς καθὲ του διάλεξιν, ἡ καὶ ἀπλήν ἱατρικὴν ἐπίσκεψιν, ἐπωφελεῖτο τῆς εὐκαιρίας νὰ δώσῃ καὶ ἐν ὠφέλιμον μαθημα.

Ἐν τούτοις ἡ Κοραλία ἐτιγύριζεν εἰς τὸ χωρίον. Εὐθὺς ἀπὸ τὰς πρώτας ἡμέρας, εἶχεν ἐλκύσῃ πρὸς αὐτὴν τὰ μικρὰ ἀπατάκια, τὰ νόστιμα, τὰ ὀλοστρόγγυλα

αὐτὰ παιδάκια, τὰ ὁποῖα ἔχουν τὸ δέρμα στιλπνὸν καὶ ἀπαλὸν ὡς ἡ μέταξ. Διεσκέδαζε νὰ τὰ πλύνῃ, νὰ τὰ καθαρίσῃ, καὶ νὰ τὰ στολίσῃ μετ' ἀνθῶν καὶ μετ' φύλλων. Τὰ ἐδίδαξε πολλὰ παιγνίδια, εἰς τὰ ὁποῖα ἐλάμβανον μέρος καὶ κοράσια μετὰ γαλήτερον. Οὕτως ἡ Κοραλία εὐρίσκειτο πάντοτε περιστοιχισμένη ἀπὸ ὅλα τὰ παιδιά τῆς φυλῆς, τὰ ὁποῖα ἔτρεφον πρὸς αὐτὴν ἀληθὴ λατρείαν. Αἱ μικρότερες ἠκολούθουν φυσικὰ τὰ τέκνα των, καὶ ἅφ' οὐ ἀπέκτινσε καὶ τούτων τὴν ἐμπιστοσύνην, ἡ Κοραλία τὰς προσεκάλεσε νὰ ἐρχοῦντο εἰς τὴν οἰκίαν της καὶ νὰ βλέπουν τῶς ἔκ α μ ν α ν τὸ νοικοκυρεῖτο αὐτῇ, ἡ Μαργαρόνα καὶ ἡ Λίνα. Μετ' ὀλίγον, καὶ πρῶτ' εἰς τὴν οἰκίαν τῶν λευκῶν, ἐσχηματίσθη οὕτως εἰπεῖν μίαν τάξιν, ἀποτελουμένη ἀπὸ γυναικῶν καὶ νεανίδων τοῦ χωρίου, αἱ ὁποῖαι ἤρχοντο διὰ νὰ τὰς βλέπουν ἐργαζομένας, καὶ νὰ τὰς μιμῶνται κατόπι πιστῶς καὶ κάπως πιθηκοειδῶς. Ἐξαρῶν ἡ Μαργαρόνα εἶχε κατασκευάσῃ ἐν μικρὸν σάρωθρον ἀπὸ πετραίας ἀμέσως ὅλας κατασκευάσαν ἐν παρόμοιον μετὰ τὴν διαφοράν μόνον, ὅτι ἀφ' οὐ ἐξεσκόνιζαν δι' αὐτοῦ τὰ πράγματά των, ἐπειτα τὸ ἐκάρρωναν... εἰς τὰ μαλλιά των ! Ὅλοι ἠθέλησαν νὰ ἐνδύθωντο ὅπως ἡ Κοραλία, καὶ ἡ νεανὶς ἐπέστη, ὅτι ἂν οἱ πλεῖστοι τῶν ἰθαγενῶν ἦσαν σχεδὸν γυμνοί, τοῦτο δὲν τοὺς ἤρεσκε διόλου, καὶ θὰ ἐπρωτίμων πολὺ νὰ ἦσαν ἐνδεδυμένοι.

Μετὰ τὴν καινοτομίαν τῆς θύρας, αἱ ἄλλαι εἰσῆλθον ἀνεμὸν μεγάλου κόπου, καὶ οἱ Χονδροκέφαλοι ἤρχοντο βαθυπρόσθον νὰ διακρίνεται ἀνθρωπινώτερα. Εἰς τὰς καλὸν ἡνιοχίσθησαν παράθουρα, ὁ δὲ ἡλῖος, εἰσελθὼν ἐλευθερὸς, ἐφώτισε καὶ κατέδειξε πολλὰς ἀσχημίας, αἱ ὁποῖαι ἐπρεπε νὰ ἐκλείψουν. Τώρα πλεόν ἡ τάξις καὶ ἡ καθαριότης ἐπεβάλλετο, καὶ ἡ ἀγαθὴ Μαργαρόνα ἔσχε τὴν εὐκαιρίαν νὰ διδάξῃ τὴν ἀληθὴ χρῆσιν τοῦ σαρώθρου. Ἐπειτα, εἰς καθὲ καλὸν κατεσκευάσθη ὁ ἀπαραίτητος νεροχύτης ἡ κλίνη διεσκευάσθη καθαρά εἰς μίαν γωνίαν τὰ κτήνη ἀπεμονώθησαν εἰς διαμερίσματα χωριστὰ· ἐστία μετὰ καπνοδόχου διεδέχθη τὸ πρωτογενὲς πύραυλον, καὶ εἰσῆλθον τὰ στοιχειώδη μαγειρικά σκεύη.

Ἡ πατρικὴ κυβέρνησις τοῦ κ. Μασσαί δὲν ἠρέσθη εἰς ταῦτα. Ταῦτα φανταστικά ἐπολυπλασιάζοντο, καὶ μετ'

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

ΠΡΟΣ ΤΑΚΤΙΚΗΝ ΑΝΑΝΕΩΣΙΝ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΔΙΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1900

Η συνδρομή μένει αναύξητος.—'Αλλά τὸ φύλλον ἀπὸ 1ης 'Ιανουαρίου αὐξάνει διὰ τοῦ Ξεσπαθώματος. —Μόλις θὰ ἐγγράφονται 40 νέοι συνδρομηταί, θὰ ἔχωμεν καὶ ἓν φύλλον δωδεκασέλιδον. —«Καὶ ποῖός σας εἶπε νὰ μου στέλλετε φύλλον; ...» —Τὸ Λαχεῖον τῶν Δώρων.

ΠΕΤΥΧΕ καὶ φέτος ἡ Ψηφοφορία ὑπὲρ τῆς αὐξήσεως τοῦ φύλλου, διότι μέχρι τῆς 15 Νοεμβρίου, τῆς τελευταίας ἡμέρας τῆς προθεσμίας, μόνον 260 ἐψήφισαν. Ἡ πλειοψηφία τῶν συνδρομητῶν δὲν ἐπιθυμῇ τὴν αὐξήσιν τοῦ φύλλου, ἢ μᾶλλον, δὲν ἐπιθυμῇ τὴν αὐξήσιν τῆς συνδρομῆς. Ὁφείλομεν νὰ υποκύψωμεν εἰς τὸ θέλημα τῆς πλειοψηφίας, καὶ διὰ τοῦτο ἡ συνδρομή μένει καὶ

διὰ τὸ ἔτος 1900 ὡς ἔχει νῦν, δηλαδὴ 7 δρ. διὰ τὸ Ἑσωτερικόν καὶ 8 φρ. χρ. διὰ τὸ Ἑξωτερικόν. Ἀλλ' ὡς πρὸς τὴν αὐξήσιν τοῦ φύλλου, τὸ πρῶγμα διαφέρει.

Πέρυσι, μετὰ τὴν ἀποτυχίαν τῆς πρώτης ψηφοφορίας, ἐπροκήρυξα, ὡς ἐνθυμῆσθε, βιβλικὸν ξεσπαθῶμα πρὸς αὐξήσιν τοῦ φύλλου, καὶ ὑποσχέθημι ὅτι μόλις δι' αὐτοῦ ἐνεγράψοντο 2,000 νέοι συνδρομηταί, ἀμέσως θὰ προσέθετα εἰς τὸ φύλλον 4 ἀκόμη σελίδας. Τὸ Ξεσπαθῶμα τοῦτο ἀπέφερε μόνον περὶ τοὺς 500 νέους συνδρομητάς, καὶ συνεπῶς ἡ αὐξήσις δὲν ἐπραγματοποιήθη. Ἀλλὰ θὰ ἐδικαιούτο τις νὰ ἐρωτήσῃ: «Ἄν οἱ 2,000 νέοι συνδρομηταί θὰ ἐπέτρεπον ἐβδομαδιαίαν αὐξήσιν 4 σελίδων, οἱ 1000 δὲν θὰ ἐπέτρεπον αὐξήσιν 2 σελίδων, καὶ οἱ 500 δὲν θὰ ἐπέτρεπον αὐξήσιν μιᾶς σελίδος; Μία δὲ σελὶς καθ' ἐβδομάδα δὲν κάμνει 52 σελίδας τὸ ἔτος; Καὶ αὗται αἱ 52 σελίδες, διαμοιραζόμεναι ἀναλόγως, δὲν εἴμπορουν τὰ δώδεκα ἐκ τῶν πενήτηκοντα δύο ὀκτασέλιδων φυλλαδίων τοῦ ἔτους, νὰ τα κάμουν δωδεκασέλιδα;»

Ἰδοὺ κατὶ, τὸ ὅποιον δὲν εἶχα σκεφθῇ πέρυσι, — καὶ τὸ ὅποιον ὅμως σκέπτομαι φέτος. Κάλιον ἀργὰ παρὰ ποτέ. Λοιπὸν προκηρύσσω καὶ πάλιν

ΒΙΒΛΙΚΟΝ ΞΕΣΠΑΘΩΜΑ

πρὸς αὐξήσιν τοῦ φύλλου εἰς δωδεκασέλιδον

καὶ σας προσκαλῶ ὅλους νὰ ἐργασθῆτε πρὸς ἐγγράφην νέων συνδρομητῶν διὰ τὸ ἔτος 1900 μὲ τὴν ἐξῆς ὑπόσχεσιν:

Κάθε 40 νέοι συνδρομηταί, ἐγγραφόμενοι διὰ τοῦ Ξεσπαθώματος, θὰ μας δίδουν καὶ ἓν φύλλον ἡδηγμένον κατὰ 4 σελίδας, ἥτοι δωδεκασέλιδον. Ἐπομένως, οἱ 80 νέοι συνδρομηταί θὰ μας δώσουν δύο φύλλα δωδεκασέλιδα, οἱ 160 τέσσαρα φύλλα, καὶ οὕτω καθεξῆς. Ἄν ἐγγράψουν 1000 νέοι συνδρομηταί, τὸ ἥμισυ τῶν φυλλαδίων τοῦ ἔτους θὰ ἐκδοθῶν δωδεκασέλιδα, καὶ ἂν ἐγγράψουν 2,000, τότε ὅλα τὰ φυλλάδια τοῦ ἔτους θὰ εἴνε τοιαῦτα, καὶ ἡ αὐξήσις θὰ πραγματοποιηθῇ ὀριστικῶς πλέον καὶ τελειῶς. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον οἱ κόποι

σας καὶ αἱ ἐνέργειαι σας πρὸς ἐγγράφην νέων συνδρομητῶν, καὶ ἂν ἀκόμη δὲν θὰ ἔχουν τὸ ὀλικὸν ἀποτέλεσμα, τὸ ὅποιον ἐλπίζομεν, δὲν θὰ πηγαίνουν χαμένοι: ἐκτὸς δὲ τῆς εὐχαρίστησεως τὴν ὁποίαν θὰ ἔχετε, συνιστῶντες εἰς τοὺς φίλους σας τὴν «Διάπλασιν» καὶ εἰσάγοντες αὐτοὺς εἰς τὴν ἀληθῶς ὠραίον καὶ ἐκλεκτὸν μας κύκλον, θὰ ἔχετε καὶ τὴν ἀκόμη μεγαλητέραν ἱκανοποίησιν νὰ βλέπετε τὸ ἀγκυπητὸν σας περιοδικὸν αὐξανόμενον διὰ τῶν ἐνεργειῶν σας βαθμηδὸν καὶ κατ' ὀλίγον, καὶ τόσῳ περισσότερον, ὅσον καὶ αἱ ἐνέργειαι σας θὰ εἴνε μεγαλητέραι. Τὸ Ξεσπαθῶμα θὰ δημοσιεύεται τακτικῶς, καὶ ἀπὸ τὴν προηγουμένην ἐβδομάδα θὰ γνωρίζετε ἂν τὸ φυλλάδιον τῆς προσεχούσης θὰ εἴνε ὀκτασέλιδον ἢ δωδεκασέλιδον. Φαντάζομαι λοιπὸν τὴν εὐχαρίστησιν ἐκείνου, ὁ ὁποῖος θὰ βλέπῃ ὅτι ἔχομεν π. χ. 38 συνδρομητάς διὰ μίαν ἐβδομάδα, καὶ θὰ κατορθώῃ νὰ ἐγγράψῃ αὐτὸς τοὺς 2, οἱ ὅποιοι θὰ λείπουν, διὰ νὰ συμπληρωθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν 40 καὶ νὰ ἐκδοθῇ τὸ φύλλον τῆς ἐβδομάδος ἐκείνης δωδεκασέλιδον!

Οἱ ὅροι τοῦ Ξεσπαθώματος παραμένουν κατὰ τὰλλα οἱ αὐτοί: Ὁ ἐγγράφων νέους συνδρομητάς καὶ ἐμβάζων ἀπ' εὐθείας τὸ ἀντίτιμον τῆς ἐτησίας συνδρομῆς του, θὰ λαμβάνῃ ὡς Δῶρον παρὰ τῆς Διαπλάσεως ἅνα ἓν

ΓΡΑΜΜΑΤΙΟΝ ΑΞΙΑΣ ΕΝΟΣ ΦΡΑΓΚΟΥ

δι' ἐκάστην συνδρομήν, ἐξοφλούμενον εἰς εἶδος εἰς τὸ Γραφεῖόν μου, κατὰ τὰς ἐπ' αὐτοῦ ἀναγεγραμμένας ὁδηγίας. Ἐκτὸς δὲ τῶν Γραμματίων, θὰ λαμβάνῃ καὶ τόσα Βύσματα, ὅσα θὰ εἴνε οἱ ὑπ' αὐτοῦ ἐγγραφεύμενοι συνδρομηταί.

Τὴν προσεχῇ ἐβδομάδα θὰ σας στείλω τὰς Ἀγγελίας τοῦ 1900 διὰ τὸ Ξεσπαθῶμα, τὸ ὅποιον ἀναμένω καὶ ἐλπίζω γενναίως.

Ἄς ἔλθωμεν τώρα εἰς τὸ ζήτημα τῆς ἀνανεώσεως τῆς συνδρομῆς:

Τὸ πρώτιστον καθήκον τοῦ καλοῦ συνδρομητοῦ εἴνε ἡ ἐγκαιρος ἀνανέωσις τῆς συνδρομῆς του. Τὸν ὅρον ἄλλως τε τῆς προπληρωμῆς, ἄνευ τοῦ ὁποίου οὐδὲν φύλλον δύναται νὰ εὐδοκησῇ, ἔθεσα πρὸ πολλοῦ ὡς ἀπαράβατον. Ἐν τούτοις ὁφείλω νὰ ὁμολογήσω, ὅτι ἕως τώρα ἔκαμνα ὀλιγίστας τινας ἐξαιρέσεις, καὶ ἐξηκολούθουν νὰ στέλλω τὸ φύλλον καὶ μετὰ τὴν λήξιν τῆς συνδρομῆς, εἰς τινας παλαιούς καὶ γνωστοὺς συνδρομητάς, προσωπικοὺς φίλους κτλ. Ἀλλ' ἀφότου μερικοὶ ἐξ αὐτῶν, ὅταν κατόπι τοῖς ἐξητήθη ἡ συνδρομή, ἠρνήθησαν νὰ τὴν πληρῶσουν, λέγοντες: «Καὶ ποῖός σας εἶπε νὰ μὲν στέλλετε φύλλον; ...» (!!!) ἀπεφάσισα νὰ μὴ κάμνω εἰς τὸ ἐξῆς καμμίαν ἐξαιρῆσιν, καὶ νὰ παύω τὸν ὅρον τῆς προπληρωμῆς

ΑΠΟ ΟΛΟΥΣ ΓΕΝΙΚΩΣ.

Κανείς, οὔτε παλαιὸς οὔτε νέος, οὔτε γνωστὸς οὔτε ἄγνωστος, οὔτε φίλος, οὔτε συγγενής, καὶ νῦν δὲν θὰ λάβῃ τὰ φυλλάδια τοῦ 1900, ἂν δὲν ἔχῃ προκαταβάλῃ τὸ ἀντίτιμον τῆς συνδρομῆς του. Μόνον τὸ πρῶτον καὶ τὸ δεύτερον φύλλον τοῦ Ἰανουαρίου θὰ στείλω πρὸς ὅλους Ἐπειτα θὰ χω-

ρίσω τὰ ἐρίφια ἀπὸ τῶν προβάτων, καὶ δὲν θὰ ἐξακολουθῶ τὴν ἀποστολήν, εἰμὴ μόνον πρὸς τοὺς ἀνανεώσαντας. Δὲν εἴμπορῶ νὰ γνωρίζω ποῖοι εἴνε οἱ ἄξιοι ἐμπιστοσύνης καὶ ποῖοι ὄχι, ποῖοι θὰ πληρώσουν κατόπι καὶ ποῖοι θὰ κτηνηθῶν, ὁχυρῶμενοι ὀπισθεν τῆς ὠραίας προφάσεως, τὴν ὁποίαν σὰς ἀνέφερα, (ὡς νὰ μὴ ἦτο δυνατόν νὰ ἐπιστρέψουν τὸ φύλλον, ἂν δὲν το ἤθελαν.) Δι' αὐτὸ ὁ ὅρος τῆς προπληρωμῆς θὰ ἐφαρμοσθῇ φέτος γενικῶς καὶ αὐστηρῶς, ὅπως ἄλλως τε τὸ κάμουν ὅλα τὰ περὶ ὁδικὰ τοῦ κόσμου.

Κατὰ τὰ ἀνωτέρω, ὅσοι ἐπιθυμοῦν νὰ ἐξακολουθήσουν ὡς συνδρομηταί καὶ κατὰ τὸ προσεχές ἔτος, καλοῦνται νὰ ἀνανεώσουν τὴν συνδρομήν των ἀπὸ σήμερον

ΜΕΧΡΙ ΤΗΣ 5 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1900

τὸ βραδύτερον, συμπληροῦντες τὸ ἐσώκλειστον Δελτίον Ἑγγραφῆς, — τὸ ὅποιον δύναται νὰντικαταστήσῃ καὶ ἐπιστολή, — καὶ ἐμβάζοντες τὸ ἀντίτιμον, ἥτοι 7 δραχμὰς οἱ ἐκ τοῦ Ἑσωτερικοῦ καὶ 8 φρ. χρ. οἱ ἐκ τοῦ Ἑξωτερικοῦ.

Οἱ μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης (5 Ἰανουαρίου) ἀνανεοῦντες τὴν συνδρομήν των, καὶ ὡς καὶ οἱ νέοι ἐγγραφεύμενοι, ἕως τότε, θὰ λάβουν μέρος εἰς τὴν κλήρωσιν

ΤΩΝ ΔΩΡΩΝ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

καθ' ἣν 100 συνδρομηταί θὰ διανεμηθῶσι ποικίλα δῶρα ἀξίας ἐν ὅλῳ 700 δραχμῶν. Δι' λεπτομέρειαι τοῦ πλουσιωτάτου τούτου Λαχείου θὰ δημοσιευθῶν εἰς τὸ προσεχές.

Ὅσοι ἐψήφισαν ἤδη τὴν αὐξήσιν τοῦ φύλλου, πληρῶσαν

ΣΤΗΛΗ ΤΙΜΗΣ

(Συνέχεια καὶ τέλος, ἐκ σελ. 374)

Ἐψήφισαν προσέτι ὑπὲρ τῆς Αὐξήσεως τοῦ φύλλου τῆς Διαπλάσεως καὶ οἱ ἑξῆς:

235. Ἀνδριανὴ Π. Τζώρτζη, [20 Ε] Πρεβέζης.
236. Δημήτριος Κ. Ζαλοκώστας [20 Ε] Πρεβέζης.
237. Θεόδωρος Π. Τρικογίδης [20 Ε] Καραύτου.
238. Μαρία Π. Χαντουμάκη [20 Ε] Ἀθηνῶν.
239. Ὁδυσσεύς Γ. Δυδῆς [20 Ε] Ἀλεξανδρείας.
240. Ἰωάννης Δ. Καραῖς [20 Ε] Ἀθηνῶν.
241. Παναγ. Α. Στρατηγόπουλος [20 Ε] Καλαμῶν.
242. Νικόλαος Γ. Μουσοῦρης [20 Ε] Ἀργοστολίου.
243. Ἐλλή Κ. Ζάνου [20 Ε] Ἀθηνῶν.
244. Σπυρίδων Φοντάνας [20 Ε] Κερκύρας.
245. Εὐφροσύνη Ε. Κορινιώτου [20 Ε] Ἀθηνῶν.
246. Εὐρήνη Ζ. Καμπάνη [20 Ε] Ἀθηνῶν.
247. Παναγ. Κ. Τόλιας [20 Ε] Ποσειδωνίου.
248. Αἰν. Π. Καρατάση [20 Ε] Κωνσταντίας.
249. Μιχαὴλ Σ. Αὐγερινίδης [20 Ε] Βραΐλας.
250. Ἐλένη Γ. Φωκᾶ [20 Ε] Ἀργοστολίου.
251. Μαρία Χ. Σοφιοπούλου [20 Ε] Τεργεστής.
252. Φωκίων Γ. Γαρμπῆς [20 Ε] Βραΐλας.
253. Πάνος Α. Κουλούρης [20 Ε] Πειραιῶς.
254. Σταματῖνα Γ. Δορέντζου [20 Ε] Ρόδου.
255. Δημήτριος Α. Κασσάρης [20 Ε] Ἀλεξανδρείας.
256. Ἀγ. Θ. Στουδίου [20 Ε] Κωνσταντίας.
257. Κυριάκος Γ. Μουζενίδης [20 Ε] Κωνσταντίας.
258. Γ. Π. Παλαιστής [20 Ε] Σαλαμονόπολεως.
259. Κοραλία Π. Μακρῇ [20 Ε] Μουσσαῖ.
260. Ἄννα Κ. Ζαχαριάδου [20 Ε] Ἰσμαηλίου.

τες συνδρομήν 10 ἢ 11 φράγκων, δικαιούνται νὰ λάβουν ὁπίσω εἰς εἰς 80 σ

ΤΑ ΠΕΡΙΣΣΕΥΟΝΤΑ 3 ΦΡΑΓΚΑ

συμφώνως πρὸς τοὺς Ὁρους τῆς Ψηφοφορίας, τοὺς ὁποίους δύναται νὰ συμβουλευθῶν εἰς τὴν Προκήρυξιν τοῦ 32ου φύλλου, καὶ νὰ μου κάμουν ἐν τάξει τὰς παραγγελίας των. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ, ἄς δεχθῶν καὶ πάλιν τὰς ἐγκαρδίας μου εὐχαριστίας, διὰ τὴν προθυμίαν, μεθ' ἧς ἐσπευσαν νάνταποκριθῶν εἰς τὴν πρόσκλησίν μου. Ἦσαν ὀλίγοι! ἄλλ' ἀκριβῶς διὰ τοῦτο τοῖς ἀναλογεῖ μεγαλητέρον τὸ μερίδιον τῆς ἐγγνωμοσύνης μου!

Καὶ μία ὑπόμνησις τώρα

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΠΛΟΥΣΙΟΥΣ ΚΑΙ ΑΓΑΘΟΥΣ

Μὴ λησμονῆτε καὶ τὸ Ταμείον πρὸς Ἑγγραφῆν Ἀπὸρων, τὸ ὅποιον τόσας ἀγνάς καὶ εὐγενεῖς χαρὰς ἐπροξένησε μέχρι τοῦδε. Τὰ πτωχὰ παῖδια, τὰ ἐγγραφεύμενα διὰ τὸ 1899, δὲν θὰ ἔχουν ἴσως χρήματα νὰ ἀνανεώσουν τὴν συνδρομήν των διὰ τὸ 1900. Θὰ στερηθῶν λοιπὸν τὴν «Διάπλασιν» καὶ θὰ αἰσθανθῶν μίαν λύπην μεγάλην, ἀκόμη μεγαλητέραν ἐκείνης, τὴν ὁποίαν ἠσθάνοντο πρὶν, ὅταν ἤθελον καὶ δὲν ἤδυναντο νὰ ἐγγράψουν. Ἰδοὺ εὐκαιρία διὰ τοὺς πλουσίους καὶ ἀγαθοὺς, νὰποτρέψουν αὐτὴν τὴν λύπην ἀπὸ τὰ πτωχὰ παῖδια, καὶ νὰ μου στείλουν, μετὰ τῆς ἰδικῆς των, καὶ καμμίαν συνδρομήν δι' αὐτὰ...

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ὁ Κουριοκεφαλῆς λέγει εἰς ἓνα φίλον του: —Τὸν ἀδελφὸ μου πρῶτα τὸν ἐδάπτισαν καὶ ὕστερὰ γεννήθηκε. —Μὰ πῶς γίνεται αὐτό; —Νᾶ, σήμερ' ἔχει τὸν ὄνομα του, καὶ μεθαύριο, τὴν Τρίτην, ἔχει τὰ γενέθλιά του.

Ἐστῆλη ὑπὸ τοῦ Πηγεῖος τῆς Ἑρμῆος [Ε]

ΑΔΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ»

Ο ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

Ἡ ἐκτύπωσις τοῦ προχωρεῖ ταχέως, καὶ τὴν 15 Δεκεμβρίου θὰ εἴνε έτοιμὸς νὰ λάμψῃ μετὰ τὴν τὴν ὁρασίαν. Τὸ θαυμάσιον βιβλίον! Οἱ τυπογράφοι ποῦ το τυπῶν, οἱ βιβλιοδέται ποῦ το συνδέουν, οἱ φίλοι μου, ὅσοι ἦσαν κατ' αὐτὸς εἰς τὸ Γραφεῖόν καὶ εἶδαν τὰ πρῶτα τυπογραφικὰ φύλλα, ὅλοι, ὅλοι ἐκπρίνουνται μετὰ θαυμασμοῦ καὶ ἀνομιολογίου ὅτι οὐδέποτε εἶδαν παρόμοιον βιβλίον. Καὶ πραγματικῶς, πλουσιωτέρα ἐκδοσις δὲν ἔγινε ποτὲ εἰς τὴν Ἑλλάδα. Τὸ πολυτελέστερον τῶν μέχρι τοῦδε ἐκδοθέντων βιβλίων ἐν Ἑλλάδι, εἴνε ἡ εἰκονογραφημένη ἐκδοσις τοῦ «Λουκῆ Ἀδά» τοῦ κ. Βικέλα. Ὁ «Ἀγγελος» τῆς «Ἀγάπης» εἴνε ἀσυγκρίτως ἀνώτερος καὶ αὐτοῦ.

Καὶ ἐν εὐχαρίστον καὶ ἀπρόσπικτον διὰ τοὺς συνδρομητάς: Ἐκτὸς τῶν ἐπὶ κοινῷ χαρτῷ ἀντιτύπων, —σχετικῶς κοινῷ, διότι καὶ αὐτοὶ εἴνε λαμπροί, —τυπῶν καὶ ὅλγα ἀντίτυπα ἐπὶ χαρτῶν πολὺ ἀνωτέρω, τριπλασίας ἀξίας, ἔβ, αὐτὰ πλὴν τὰ ἀντίτυπα θὰ εἴνε θαῦμα ἰδεῖσθαι, καὶ αὐτὰ προσίτω διὰ τοὺς συνδρομητάς. Μετὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ βιβλίου, τὰ ἐπὶ κοινῷ χαρτῷ ἀντίτυπα θὰ τιμῶνται πολὺ, ἴσως κατὰ 3 φράγκα, ἀκριβώτερα, ἢ τὰ ἐπὶ κοινῷ. Ὅσοι ὁ συνδρομητής, ὁ ἐγγραφεύμενος, μέχρι τῆς 15 Δεκεμβρίου καὶ προπληρώνων φρ. 5 (ἢ φρ. 7, διὰ τὸ χρυσόδετον, θὰ λάβῃ ἀντίτυπον τοῦ βιβλίου, τῆς καλῆς ἐκδόσεως, τὸ ὅποιον ὁ ἀγο-

ραστή; θὰ πληρῶν κατόπι 7 φράγκα ἔδωκεν καὶ 10 φρ. χρυσόδετον.—Ἐν ὅχι καὶ περισσότερον.

ΜΕΓΑ ΛΕΞΙΚΟΝ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ

Ἐκ τῶν πασιγνώτων Καταστημάτων Ἀνεστη Κωνσταντινίδου ἀγγέλλεται ἡ προσεχὴς ἐκδοσις Μεγάλου Λεξικοῦ τῆς Ἑλληνικῆς Γλώσσης, εἰς τέσσαρας τόμους ἐκ 400 ἐν ὅλῳ τυπογραφικῶν φύλλων. Τὸ Λεξικὸν τοῦτο θὰ εἴνε τὸ τελειότερον τῶν μέχρι τοῦδε ἐκδοθέντων ἐν Ἑλλάδι, ἀληθῆς θησαυρὸς τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης καὶ ἀπαραίτητον ἐφόδιον παντὸς πεπαιδευμένου Ἑλλήνου. Ὅς τοῦτο τὸ συνιστῶν θερμῶς καὶ εἰς μαθητὰς καὶ εἰς διδασκάλους, καὶ ἐν γένει εἰς πάντα ἐπιθυμοῦντα νὰ ἔχῃ βοήθημα ἀσφαλὲς εἰς τὴν μελέτην τῶν ἀρχαίων συγγραφεῶν καὶ εἰς τὴν ὀρθὴν χρῆσιν τῆς γλώσσης.

Τὸ διον ἔργον θὰ τιμᾶται διὰ τοὺς ἀγοράζοντας αὐτὸ διὰ τῆς ἐκδόσεως του, δραχμὰς 80. Ἀλλ' οἱ προπληρώνοντες ἀπὸ τοῦδε συνδρομήν, τὸ λαμβάνουν εἰς τὸ ἥμισυ τῆς ἀξίας του, δηλαδὴ μόνον ἀντὶ δραχ. 40. Χάριν περισσώτερης εὐκολίας, ἡ πληρωμὴ εἴμπορεῖ νὰ γίνῃ εἰς 12 μηνιαίας δόσεις ἐκ δραχμῶν 5 ἐκάστη ἄλλ' εἰς τοὺς συνδρομητάς εἰς κατηγορίας ταύτης τὸ ἔργον θὰ στοιχίσῃ δραχμὰς 60.

Προσέχω, ὅταν καὶ διὰ τοῦ Γραφείου μου θὰ ἐγγράφωνται συνδρομηταί εἰς τὸ λαμπρὸν τοῦτο Λεξικόν, θὰ σὰς τα εἴπω λεπτομερέστερον.

Ο ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΣ

Ἐξακολουθεῖ νὰ μεγαλύνῃ—εἴνε περὶ τὸν βέβαιον νὰ σὰς το εἴπω ἰσοῦ μερικὰ ἀπὸ τὰς πολλὰς εἰσαφοράς τῆς τελευταίας ἐβδομάδος: Τὸ Δελτίον τῆς Νισύρου, μετὰ 9 ἔλλων συμπαθητῶν του, μὲν εἴσιλε δραχ. 14. Ὁ Ἀρχιμανεὺς Θεοδοσιολῆς φρ. χρ. 10. Ὁ Σπαγιμένος Φεγγίτης μίαν ἀγγλικὴν λίραν, κτλ. Τὶ ἔχει νὰ γίνῃ, δεαν θὰ ἐκδοθῇ τὸ Δελτίον τοῦ Ἰανουαρίου...

ΣΚΟΚΟΥ, ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ τοῦ 1900

Καλλιτεχνικώτατον, ὅπως πάντοτε, πλούσιον εἰς ὕλην καὶ εἰκόνας, τερπνότατον, μετ' διηγημάτων, ποιήματα καὶ ἄρθρα ποικίλα τῶν κορυφαίων ἐκ τῶν συγχρόνων μας λογογράφων καὶ ποιητῶν. Δάμπρου, Πολίτου, Κουρτίδου, Παλαμά, Σουρή, Δροσίνου, Πολέμη, Ξενοπούλου, Νιρβάνου, Ἀνίνου, Μπόσι, Καμπούρογλου, Ράδου κτλ. κτλ. — ἐξεδόθη τὸ ἄριστον τῶν Ἑλληνικῶν Ἡμερολογίων, τὸ Ἡμερολόγιον Σκόκου διὰ τὸ ἔτος 1900. Τιμᾶται χρυσόδετον ἀρ. 5. Ὅσοι ἐκ τῶν φίλων μου ἐπιθυμοῦν νὰ τοῦ ἀποκτήσουν, δύναται νὰ μου ἐμβάσουν τὸ ἀντίτιμον καὶ νὰ τοῦ λάβουν διὰ τοῦ Γραφείου μου.

Ἀπὸ τὴν ὡραιότατην ἐπιστολὴν τῆς Ἀγνῆς Νυκτὸς [ΕΕΕ] ἀποσπῶ τὰ ἑξῆς: «Πολὺν πόλον πάλαι αὐτὰς τὰς ἡμέρας εἰς τὸν συγγενικόν μου κύκλον δ. κ. Φαίδων μετὰ ἀριστοτεχνικαῖς περιγραφάς σου, τὰς ὁποίας ἐπιγράφει «Ἀθηναῖκοι Περιπάτοι». Ὁ θεὸς μου, ἀρχαῖος δημοσιογράφος, λέγει διὰ δ. κ. Φαίδων ὑπερρεῖ κατὰ τὴν γλαυρότητα καὶ τὴν καλλιέπειαν τῶν περιγραφῶν, πρὸς τοῦτοις δὲ οἱ διὰ πλάσις ἀμυλλᾶται μετὰ καλλιστα περιδοκίᾳ τῆς Εὐρώπης καὶ καθίσταται ἀναγκασιότατη εἰς πᾶσαν οἰκογένειαν. Οἱ λόγοι τοῦ θεοῦ μου δὲν ἐπιδοκῶνται ἀντίρρησιν τὸν γνωρίζω καλὰ ὀλιγόλογος καὶ σοφός, ἐκφράζεται μόνον ὅταν εἴνε πεπεισμένος περὶ τινος. Ἡ θέα μου, παλαιὰ συνδρομητρία σου, αἰσθάνεται μεγάλην χαρὰν, ἀκούουσα ἐπαινουμένην τὴν ἀγαπῆτήν τῆς διὰ πλάσις, τὴν ὅποian μολονότι λαν ἀπασχολημένη, δὲν παύει ἀναγινώσκουσα ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους, σκαμπῶσα εἰς ἑκάστον διήγημα, ἐκέρρουσα τὰς κρίσεις τῆς, γελῶσα θυρωβωδῶς μετὰ εὐφυλολογίας ἐνίων συνδρομητῶν, μετὰ ἀστείᾳ ψευδώνυμο, μετὰ λογοπαίγνια τοῦ ἀγαπητοῦ τῆς Ἀνανίου, καὶ κλαδῶσα μετὰ περιπετειᾶς τοῦ Γεράρδου καὶ τῆς Κοραλλῆς..... — Ἀλλ' ἂς σταματήσω ἕως ἔδῃ, διότι κινδυνεύω νάντι γράψω διόκληρον τὴν ἐπιστολήν.

Καὶ πού τόπος σήμερα, μετὰ τὴν Προκρύειν τῆς ἀνανεώσεως, καὶ πού κεράλι μετὰ τῆς τῆς φροντίδας τοῦ Ἀγγέλου τῆς Ἀγάπης τοῦ Ἐράνου τῶν προετοιμασιῶν τοῦ 1900, τῶν διαγωνισμῶν, οἱ ὅποιοι πρέπει νὰ δημοσιευθῶν ἐντός τοῦ ἔτους, κτλ. κτλ. Μὴ δημοσιεύσῃς λοιπόν, ἂν δὲν θὰ σὰς ἀπαντήσω ἔκτενός; καὶ εἰς ὅλα. Θὰ σὰς παρακαλέσω μάλιστα, αὐτὰς τὰς ἡμέρας πού λαμβάνω μέγα πλῆθος ἐπιστολῶν, καὶ ἔχω πολλὰς ἐργασίας, νὰ εἰσῇς περισσότερον σύντομοι καὶ ὀλιγότεροι... ἀπαιτητικοί.

Θεογένῃ, [ΕΕΕ] μόνον διὰ νὰ σου δώσω αὐτὰ τὰ τρία εὐσημα ἔχω τόπον, καὶ διὰ τὴν ὡραίαν ἐπιστολήν σου, καὶ διὰ τὴν μυστηριώδη σου συνάντησιν μετὰ τὸν Κουρτιοκεραλῆν, καὶ διὰ τὰ ποιήματα, τὰ ὁποία σου ἐνέπνευσεν τὸ Ἄγνερ Πατρίδος. Τίποτε ἄλλο.

Μετὰ μεγάλην μου εὐχαρίστησιν ἀνέγνωσα, Ἀσπροποταμίτη [ΕΕΕΕ] τὴν περὶ τῶν διατινῶν τῶν Ἀστέρων ἐπιστολήν σου καὶ τὴν ἔστειλα εἰς τὸν συνεργάτην μου Φιλεπιστήμονα. Μαρτυρεῖ πολλὴν ἐπιστημονικὴν ἔχλην καὶ σε συγχάρω.

Καὶ μὴ ποῦ εἶπε τὸ πούλιόν μου, Τρίαινα τοῦ Ποσειδῶνος. Ἀλλ' ἔπειτα σ' ἐλύπησε τὸσον ἐκεῖνο πού σου ἔγραψα εἰς τὴν ἔγχρισιν τοῦ ψευδώνυμου σου; Ἀλλὰ δὲν ἦτο τόσον σπουδαῖον ἔπειτα ἀπέδλεπεν εἰς μίαν ἄλλην φίλην μου, καὶ ὕστερα εἶδα δι' ἑκατα παρετήρησιν.

Νὰ καὶ ἡ Μυστικὴ Φωνή, ἡ ὅποια κατ' αὐτὰς εἶχε γίνῃ τόσον μυστικὴ, ὥστε δὲν τὴν ἤκουα οὔτε ἐγώ. Σήμερον ὅμως μοῦ γράφει ἕνα σωρὸ ἐνδιαφέροντα, καὶ μοῦ στέλλει καὶ τὴν λύσιν τῆς Μ. Εἰκόνας. Ἐλπίζω δι' τὴν ἐξακολουθήσῃ.

Ἐγκρίνουσα τὰ ψευδώνυμά σου, δέχομαι μετὰ χαρὰς εἰς τὴν Ἀλληγογραφίαν μου καὶ τοὺς Διαγωνισμούς μου τοὺς νέους μου φίλους: «Ἡλὼν τῆς Ἀδριᾶς (Κ. Ψ.) Ὁρακά Μονομάχον

(Α. Κ.) καὶ Πυκνόφυλλον Ἀδρῆν (Χ. Κ. δυστυχῶς, τὰ δύο πρῶτα δὲν ἦσαν ἐλεύθερα.)

Ἀσπασμοὶ Πληροφορίαι: παραλείπονται αὐτὴν τὴν φορὰν ἐλλείψει χώρου.

Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμοῦν νάνταλ λάξουν: ὁ Νικόλαος Κ. Δεκαβάλλας μετὰ τὸν Παρτινέβελον καὶ Σοφὸν Πιτταχόν — ὁ Ἀγγορολογιστὴς μετὰ τὸν Ἀργύρην Σαπουράνην — τὸ Ἄνθος τῆς Ἀνδρῶν μετὰ τὴν Πτερόεσσαν Ἐλπίδα, Βασίλεια τῶν Κυκλάδων καὶ Ἀφρὸν τοῦ Νεῖλου — ἡ Νύμφη τοῦ Ἀτλαντικοῦ μετὰ τὴν Ἀρτεμίδα Ἀραβαντινῶν, Κόδρον καὶ Ἀχολο Περιστέρην — τὸ Κόκκινον Καπελάκι μετὰ τὸ Μενεξεδένιον Μπουκετάκι, Τὶδὸν τῆς Νυκτὸς καὶ Κόκκινον Σκουφάκι — τὸ Ζουλάπι μετὰ τὸν Πατριὸν Βαρκαρήν, Δε-ρουχέτην, Μπόντενσε (γαλλικὰ ἢ γερμανικά, ὅπως θέλει) — ἡ Σανθὴ Ἑλληνοπούλα μετὰ τὸν Καφακίον, Μπόντενσε καὶ Ἰατρὸν τῶν Συνδρομητῶν — τὸ Φύρδην-Μίγδην μετὰ τὴν Ἐλένην Γ. Δαμάσκου καὶ Τσουκνίδα τῆς Τερψιδῆς — ἡ Ἐλαία τῆς Δευκάδος μετὰ τὴν Ἐνδοξον Ψαριανὴν καὶ Ἐσμεράλδαν.

Ἀπὸ ἑνα γλυκὺ φίλᾶκι στέλλει ἡ Διάπλασις πρὸς τοὺς φίλους τῆς: Καπετὰν Γιακουμῆν (χαίρω πού ἔτινεις μέλος τοῦ Συλλόγου ἡ «Ἐρευνα» καὶ σε συγχάρω διὰ τὰς ὑπὲρ τοῦ «Ἑλληνοπαίδος» ἐνεργείας σου) Θεραπεινίδα τῶν Μουσῶν ([Ε] διὰ τὰ περὶ τοῦ «Ἀγγέλου τῆς Ἀγάπης» ἐνεργείας μεταξὺ τῶν πρώτων — πρώτων) Πικραμένην Καρδούλαν, Σκληρὸν Βράχον, Ἀγγελοῦ τῆς Ἀγάπης (σ' εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὴν φωτογραφίαν τῆς Μούσης τῆς Ἀστρονομίας, καὶ δὲν ἀμφισβῶ, ὅτι, ἅμα μᾶθῃς μοῦ τὴν ἀρεσκῆς, θὰ σοὺ στείλῃ νέαν χαιρετίσματα εἰς τὴν Ἀνακατοοσύραν, Ροβινσῶνα Κροθῶν (καθὼς ἐξήγησα εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον, ἡ τιμὴ τοῦ «Ἀγγέλου τῆς Ἀγάπης» δὲν ἡμποροῦσε νὰ ὀρισθῇ μικροτέρα· φαντάσου ὅτι καὶ τὸ πρῶτον, τὸ ὅποion κυκλοφορεῖ εἰς παγκόσμιον γλῶσσαν καὶ εἰς δεκάδας χιλιάδων ἀντιτύπων, δὲν εἶνε εὐθηνότερον;) Ἰωλὸν Διάβολον, Ἐλὶντρον (θὰ συμπληρώσῃς τὸ τετράδιον, γράφουσα τὰς ἀπαντήσεις, καὶ θὰ τοῦ στείλῃς πρῶτῃ) Ὁδὸν τῆς λέγει καταλεπτῶς) Ἀρχιναύαρχον Θεμιστοκλέα ([ΕΕ] διὰ τὴν ὡραιότατην ἐπιστολήν περὶ Ἐράνου), Ἀστέρα τοῦ Βέγα ([ΕΕΕ] καὶ διὰ τὴν ἐπιστολήν καὶ διὰ τὴν ἐπιτυχὴ Μαγικὴν Εἰκόνα, τὴν ὅποian πολὺ πιθανὸν νὰ δημοσιεύσω, ὡς ἔργον συνδρομητοῦ μου) Κόδρον (διόκληρον ἐγχειρίδιον ἀγρονομίας ἢ σημερινῆς σου ἐπιστολῆς [Ε], ἀλλὰ ποιητικώτατα γραμμένον) Σοφὸν Πιτταχόν (ἔστειλα ἐκ νέου Ἀνδρό· καὶ τετράδιον Μ. Μυστικῶν ἢ λύσις τῆς Μ. Εἰκόνας ἔφθασε πολὺ ἀργά) Θάλλουσαν Μυθολογίαν (πολὺ ἐπιτυχμένον τὸ Παιδικὸν Πνεῦμα σου· τί κάνει ὁ ἀδελφοῦλης καὶ ποῖς κερδίζει εἰς τὸ ντόμινο;) Ἰατρὸν τῶν Συνδρομητῶν, εἰς τὴν ἐρώτησιν σου, ἀπαντῶ νὰ εἴναι καλὰ ἡ ἀδελφὴ σου;) Ἀνθίσχον Πνεῦμα, Ἀπόγονον τοῦ Νέστορος, (θὰ προσπαθῶ, ἀλλ' αὐτὸ δὲν ἐξαρτᾶται πάντοτε ἀπὸ ἐμέ· τὸ φύλλον βραδύνει ἀκαπὸτε νὰ τυπωθῇ εἴτε ἐνεκα παρεμπιπτόσης ἐορτῆς, εἴτε ἐνεκα συσσωρευσεως ἐργασιῶν εἰς τὸ τυπογραφεῖον) Πειραικὴν Ἀδρᾶν (ἂ, ὡραῖον αὐτὸ, νὰ ἔχῃς τὸ ψευδώνυμον, τὸ ὅποion πρό δεκαετητίαν εἶχε ἡ ἀδελφὴ σου) Ἀγριοβιόλετταν (καὶ ἡ νέα ἐπιστολὴ σου ὡραϊοτάτη [ΕΕΕ]: τὰς προτάσεις σου δὲν θὰ ὀφθαλμοπύκνωσιν, διότι κανεὶς ἐκ τῶν τριῶν δὲν ἀνταλλάσσει.) Ἡρωικὸν Σίφος Ὁλιν τὸν Γριπέα (εὐγε!) Ἀληθὴ Φίλην (ὅχι, ὅχι· αἱ ἐπιστολαὶ σου ἀπειναντίας μοῦ φαίνονται ἀραιαί· γράφε καὶ τὸ ψευδώνυμόν σου παρὰ τὸ ὄνομά σου) Σταματίαν Γ. Σταματίου (μὰ δὲν εἶχες ψευδώνυμον; διὰ νὰ τοῦ ἀλλάξῃς, ὁρεῖσαι νὰ συμμορφωθῇς μετὰ τὸν Κανονισμόν.)

Ἀντίο Μαστέλο (καὶ ὁ ἔσχατος δεκτὸς ὡς ὁ πρῶτος) Συναχωμένον Πορτικόν (αἱ λύσεις ἐλήφθησαν τακτικὰ τὸ διηγηματικὸν μοῦ ἤρρε) Σπίρτο Μονάχο κτλ. κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 20 Νοεμβρίου θάπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Διὰ λύσεις στέλλονται μέχρι τῆς 10 Ἰανουαρίου

Ὁ γὰρ τῶν λύσεων, ἐπὶ τοῦ ποσίου δέον νὰ γράψῃ τὰς λύσεις τῶν εἰς διαγωνισμοὺς, καλεῖται ἐπὶ τῇ Γραφῇ μας εἰς πανόλυσιν, ὅν ἔσται: περίφημο 20 φύλλα καὶ τιμᾶται ἀρ. 1

682. Δεξιγρίφος.

Τὸ πρῶτόν του εἰς μέλλοντας θὰ εὖρῃς ἂν κυτ- [τάξῃς]

Νάτος καὶ ὁ ἐπιλοιπός... ἀλλὰ νὰ μὴ προμαρτ- [τάξῃς]

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ταπεινοῦ Ἰσο [Ε]

683. Στοιχειώδεις.

Διῶξε κάπα, βάλε θῆτα
Κι' ἀπ' τὸν Ὀλυμπο κατέδα
Καὶ μέσ' ἐς τὰ παλάτια κύστα.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀσπαρτάλου.

684. Αἵνιγμα.

Ἀπὸ τὰ δεκατέσσαρα τοῦ ὅλου τὸν στοιχεῖα
Νὰ ἐκχωρήσῃς εἰμφορεῖς δὴ ζῶν καὶ αὐτὸ τρί- [τάξῃς]

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Νέου Ἀρχιμεδῆ.

685. Οἰκίσκος.

Νὰ συμπληρωθῶν οἱ ἀ-
στερισκοὶ διὰ γραμμῶν
οὕτως ὥστε νάναγινωσκ-
ται: εἰς τὴν ἀριστερὰν
πλευρὰν τῆς στήλης πη-
νόν, εἰς τὴν δεξιὰν ἐρπε-
τόν· εἰς τὴν βάσιν πρό-
σωπον τῆς Ἱερᾶς Γρα-
φῆς· καθέτως, δεξιᾷ πο-
ταμός, ἀριστερὰ δεξιᾷ εἰς
τὴν θύραν, δεξιᾷ πρόθεσις, ἀριστερὰ πόδι, καὶ
εἰς τὸ ἀνώρθον ἐπὶ ῥημα.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Φλογερᾶς Ἀντιῶς τοῦ Σουλίου

686—690. Μαγικὸν Γράμμα.

Τῇ ἀνταλλαγῇ ἐνὸς οἰουδῆποτε γράμματος ἐ-
κάστης τῶν κάτωθι λέξεων δι' ἐνὸς ἄλλου, πᾶν-
τοτε τοῦ αὐτοῦ, σχηματίζον ἄλλας τόσας λέξεις
τόσος, ὁλίγας, Ἐρωτὸς, γάρος, ἀνθή.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ροβέρτου Γουστῆδου

691. Φωνηεντόλιπον.

★-γν δν-χ κμν-σχσν-μ-τ-χρμτ

Ἐστάλη ὑπὸ Μιχαὴλ Παρρακάτου

692. Γρίφος.

οὐ

οὐ οὐ

οὐ ΤΑ οὐ

οὐ οὐ

οὐ

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ζωφροῦ Μεσσηνίου

ΛΥΣΕΙΣ

τὰς πνευματικὰς ἀσκήσεις τῆς 18 Σεπτεμβρίου

624. Μίασμα (Μί, ἄσμα). — 625. Μῆτις (Μί, τίς). — 626. Σινδών, Σιδών. — 627. Ὁ χῆρ-
τινὸς ἀετός.

629. Ἐκ τοῦ 628. ΓΑΛΛΑ (με ΓΑΛΛΑ)
λατινικοῦ ρή-
ματος aperi-
re = ἀνοί-
γειν. Εἶνε ἐποχὴ κατ' ἣν ἀνοίγουν, φυτρῶνουν
οἱ σπόροι. Ἀνοίξεις. — 630 — 634. Γνωμένης τῆς
ἀνταλλαγῆς διὰ τῆς προσθέσεως εἰς, σχηματίζ-
ονται αἱ λέξεις: κανεῖς, εἰσφορά, πείσμα, εἰ-
σάγας, εἰσβολή. — 635. ΜΗΔΕΝ ΑΓΑΝ (Ρώ-
μος. Ἀδμ.Ητος. Μιδας, Ἀγαμέμνων, Μίνως,
Πρίαμος, Γύγης, Ἀκταίος, Κραναῖος.) —

636. Ἐχεις δύο δουλεῖς νὰ κάνῃς, — τὴν βαρβάρ-
νὰ καταπίανῃς. — 637. Τὸ βαθύ ποτάμι δὲν κα-
μεῖ κρβό.